

af større Interesse end disse spredte Bemærkninger om Embedsmænds Deltagelse i Styrelser, som jeg formener kolliderer med deres Embedsansvar og deres Embedsstilling, og det er den Maade, hvorpaa den hidtidige Fængselsinspektion er optraadt overfor Staten. Der blev i Aaret 1903 udgivet en Pjece af Thorvald Fussing, cand. jur., nuværende Overretssagfører. Han tiltraadte i 1901 Stillingen som Volontær paa Vridsløselille. Som en økonomisk uafhængig Mand med stærk Almensans og meget human af Tænkemaade, hvad han ogsaa senere i sin Gerling og Virkemaade har vist, interesserede det ham særlig at stifte Bekendtskab med Fængselsvæsenets Ordning for mulig at være med til at gennemføre Reformen i det danske Fængselsvæsen. Han søgte da praktisk Uddannelse som Betjent derude og havde Lejlighed til at overbevise sig om, hvor mangelfulde og slette Forholdene i adskillige Henseender vare paa Vridsløselille. Efter at have faaet Uddannelse som Volontær paa Vridsløselille søgte han Stillingen som Sekretær i Overfængselsinspektionen. Det var ikke nogen højt-lønnet Stilling, den var paa 1,200 Kr., de 1,200 Kr. stod opførte paa Finansloven som Honorar til Sekretæren i Overfængselsinspektionen. Da han har tiltraadt denne Stilling som Sekretær, og der er gaaet en Maaned, faar han udleveret sin Gage, men ikke den fulde, han faar udleveret 83 Kr. 33 Øre med den Meddelelse, at det Beløb, som maatte mangle, naar han har faaet udbetalt Lønnen for de forskellige Maaneder, skal han hæve ved Straffeanstalten paa Christianshavn. Han spørger ret naturligt, hvor det kan være, at han ikke faar den fulde Løn udbetalt af Overfængselsinspektionen, og man svarer ham, at det er en gammel Ordning, at der paa Christianshavns Straffeanstalt udbetales et Honorar til Sekretæren ved Overfængselsinspektionen. Det kan Fussing ikke forstaa, han har ikke haft noget at bestille paa Straffeanstalten paa Christianshavn. Men nu gør han en anden Opdagelse, det er den, at der ogsaa eksisterer et saadant Honorar for Vridsløselilles Vedkommende, og han kommer til den Slutning, at han faar ikke de 1,200 Kr. udbetalte af Staten, han faar dem udbetalte paa nær 400 Kr., og disse 400 Kr. stryger Fængselsinspektøren i sin egen Lomme. De 400 Kr., der restere i den Betaling, han skulde have, faar han altsaa som Honorar fra Straffeanstalten paa Christianshavn og fra Vridsløselille. Men paa

Vridsløselille og paa Christianshavn aner man lige saa lidt som Fussing, hvorfor han faar disse Penge. Det er en gammel Ordning, en Ordning, som den daværende Overfængselsinspektør Goos synes er ganske fortræffelig. Men han gør en anden lagttagelse. Det bliver en Dag meddelt ham, at han har at hæve et Beløb paa 53 Kr. 33 Øre, fordi der er opført en Betjentbolig paa Vridsløselille, og der herfor tilkommer ham $\frac{2}{3}$ pCt. i Provision. Det kan han ikke forstaa; hvad kommer den Bygnings Opførelse ham ved? Han skal have sin Løn, han har aldrig forlangt Provision, dette Forhold er ikke blevet meddelt ham, inden han tiltraadte Stillingen, man bruger da ikke Provision i Overfængselsinspektionen. Jo, de 53 Kr. 33 Øre tilkommer ham, d. v. s., de trækkes fra hans Løn; han faar alligevel kun 1,200 Kr., og det virkelige Forhold er altsaa, at Overfængselsinspektøren tager for sin Part 453 Kr. 33 Øre. Nu bliver Fussing mere kritisk, end han har været, han undersøger de Forhold, der vedrøre dette Regnskab, og erfarer nu, at det er en gammel Regel, at der udbetales $\frac{2}{3}$ pCt. i Provision til Overfængselsinspektøren og Sekretæren af den Bevilling, som er given paa Finansloven, til Nybygninger. Et enkelt Aar er der paa Finansloven bevilget 129,000 Kr. til Nybygningerne, og Overfængselsinspektionen lader sig udbetale $\frac{2}{3}$ pCt. heraf i Provision.

Da Fussing besværer sig herover og meddeler Sagen til sin foresatte, siger denne: Det er en gammel Ordning, det skal De ikke bryde Dem om, det er noget, vi ere vant til; saaledes var det ogsaa under den foregaaende Overfængselsinspektør. Det synes jeg ikke er rigtigt, siger Fussing, og navnlig er det ikke rigtigt, at man tillader sig noget saadant i en Institution, som har med Rettens Haandhævelse at gøre eller, som Fussing selv siger i sin Pjece: „Den 12. Juni i Aar anmodede jeg, som sagt, Overinspektør Goos om at fritage mig for Hvervet som hans Sekretær, da efter min Opfattelse de af Overinspektionen aflagte Regnskaber paa forskellige Punkter vare i absolut Strid med de Principper for økonomisk Forvaltning, der almindelig anses for de rette, og hvis Fravigelse synes særlig betænkelig, hvor Talen er om en Institution, der som Fængselsvæsenet har med Retshaandhævelsen at gøre.“ Overfængselsinspektøren meddeler yderligere, at det er ikke alene ham, der faar Provision, men Inspektøren for Straffeanstalterne faar og-